

ΣΠΟΥΔΗ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ

ΣΤΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΤΜΗΜΑΤΑ Γ΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

15-10-2022

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

[1] Η χολιγουντιανή ταινία με τίτλο The Pursuit of Happyness [Το κυνήγι της ευτυχίας] που σημείωσε διεθνή επιτυχία το 2006, βασίζεται στα ευπώλητα απομνημονεύματα του Κρίστοφερ Γκάρντνερ [Christopher Gardner], ενός μικροαστού Αφροαμερικανού, που από τις συνθήκες ανέχειας στις οποίες διαβιούσε κατέληξε επιτυχημένος επιχειρηματίας και χρηματιστής, **ενώ** έδινε ομιλίες προσωπικής και επαγγελματικής ενθάρρυνσης και παροχής κινήτρων.

[2] Η ταινία διαδραματίζεται στις αρχές της δεκαετίας του '80 και ξεκινά με τις δυσμενείς τηλεοπτικές οικονομικές εξαγγελίες του Ρόναλντ Ρέιγκαν [Ronald Reagan]. Η χρονική συγκυρία των εξαγγελιών είναι η χειρότερη δυνατή για τον Γκάρντνερ και τη σύζυγό του Λίντα, **καθώς** αμφότεροι δυσκολεύονται ιδιαίτερα να συντηρήσουν εαυτούς και τον πεντάχρονο γιό τους. Η οικογενειακή κατάσταση του Γκάρντνερ είναι πραγματικά οικτρή: εξασφαλίζουν με δυσκολία τα απαραίτητα χρήματα για το ενοίκιο, τους λογαριασμούς και το νηπιαγωγείο του γιού τους. Επίμονος και ταλαντούχος, ο Γκάρντνερ παραμένει δυναμικός και αποφασισμένος, επιθυμεί διακαώς να βελτιώσει τις προοπτικές της επαγγελματικής του σταδιοδρομίας και, παρά τα όσα συμβαίνουν, διατηρεί την αισιοδοξία του.

[3] Μία μέρα, καθώς στεκόταν μπροστά από μια κορυφαία χρηματιστηριακή εταιρεία της χώρας, ο Γκάρντνερ έριξε μια ματιά στα πρόσωπα των χρηματιστών που έφευγαν από τη δουλειά τους: «Μα τι απίστευτα χαρούμενοι που είναι όλοι τους», σκέφτηκε· «γιατί να μην είμαι σαν κι αυτούς;» Αυτή η σκέψη τον εμπνέει να γίνει χρηματιστής στην ίδια εταιρεία. Χάρη στη γοητεία και τις κοινωνικές του δεξιότητες, εξασφαλίζει μία ιδιαιτέρως ανταγωνιστική αλλά άμισθη θέση στο πρόγραμμα πρακτικής άσκησης της εταιρείας.[...]

[4] Ο Γκάρντνερ δεν επιτρέπει στις περιστάσεις να τον καταβάλουν: συντηρεί την εικόνα του επιτυχημένου μπροστά στους CEOs του προγράμματος και τους

ανταγωνιστές του, οι οποίοι διαθέτουν περγαμηνές κορυφαίων πανεπιστημίων. Δουλεύει μέρα νύχτα, συνδυάζοντας δύο δουλειές, ενώ παράλληλα μελετά σκληρά για τις τελικές εξετάσεις της πρακτικής άσκησης και φροντίζει επιμελώς τον γιό του. Ο Γκάρντνερ, **όμως**, είναι στοχοπροσηλωμένος. «Μην επιτρέψεις ποτέ σε κανέναν να σου πει ότι δεν μπορείς να κάνεις κάτι. Αν έχεις ένα όνειρο, πρέπει να το προστατεύεις. Αν θέλεις κάτι, πήγαινε να το κατακτήσεις. Συνεπώς θα μπορείς έτσι να οδηγηθείς αναντίρρητα στην ευτυχία. Τελεία και παύλα»: αυτά συμβουλεύει τον γιο του κατά τη διάρκεια ενός αγώνα μπάσκετ. Ο Γκάρντνερ έρχεται πρώτος σε βαθμολογία στο πρόγραμμα κι επιτέλους εξασφαλίζει τη δουλειά των ονείρων του. «Αυτό θα πει ευτυχία», δηλώνει στο τέλος της ταινίας. [...]

[5] Η ιστορία του Γκάρντνερ, όμως, υπερβαίνει την ταινία. Η υπόθεση του πραγματικού Κρίστοφερ Γκάρντνερ συνεχίστηκε στα ΜΜΕ, τα οποία εκδήλωσαν ενδιαφέρον για τη ζωή του και τον τρόπο με τον οποίον θα μπορούσε να εμπνεύσει εκατομμύρια ανθρώπους με την ιδέα ότι η ευμάρεια και η φτώχεια, η επιτυχία και η αποτυχία, η ευτυχία και η δυστυχία είναι στην πραγματικότητα προϊόν επιλογής. Το 2006, ο Γουίλ Σμίθ [Will Smith], που υποδύεται τον Γκάρντνερ στην ταινία, δήλωσε σε μια σειρά συνεντεύξεων ότι αγαπά τον Γκάρντνερ διότι «ενσαρκώνει το αμερικάνικο όνειρο». Στην τηλεοπτική εκπομπή «Oprah Winfrey Show», ο Σμιθ δήλωσε ακόμη ότι «η Αμερική είναι μια μεγάλη ιδέα» διότι είναι «η μόνη χώρα στον κόσμο στην οποία ο Κρις Γκάρντνερ θα μπορούσε να έχει υπάρξει». Ωστόσο, ο Σμιθ παρέλειψε να αναφέρει ότι περιπτώσεις όπως αυτή του Γκάρντνερ, στην πραγματικότητα, σπανίζουν στη Βόρεια Αμερική, **όπως** και στον υπόλοιπο κόσμο. Παρέβλεψε το γεγονός ότι η Βόρεια Αμερική διαθέτει τα υψηλότερα ποσοστά εισοδηματικής ανισότητας και κοινωνικού αποκλεισμού παγκοσμίως και **επομένως** η ευμάρεια και η κοινωνική κινητικότητα είναι εξαιρετικά δύσκολο για την πλειονότητα του πληθυσμού να επιτευχθούν.

Edgar Cabanas, Eva Illouz, Ευτυχοκρατία, εκδ. Πόλις, μετ. Βασιλική Πέτσα (ελαφρά διασκευή)

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

Άλλαξε ολόκληρη η ζωή μου μετά την έκδοση αυτού του βιβλίου, και των βιβλίων που ακολούθησαν. Είναι παράξενο, τα πράγματα που ονειρευόμουν και φαντασιωνόμουν όταν μιλούσα με τον Λουντοβίκ τα βράδια, τότε που δεν ήμουν καν σίγουρος πως θα μπορέσω να τελειώσω το πρώτο βιβλίο, έγιναν πραγματικότητα, σαν τα γεγονότα και η πραγματικότητα να είχαν υποταχθεί στη βούλησή μου.

Ξαφνικά αυτό που είχα γράψει μεταφράστηκε, στην Ιταλία, την Κίνα, την Ελλάδα, διέσχισα τον πλανήτη, ταξίδεψα στην Ιαπωνία για να παρουσιάσω τη δουλειά μου, αυτό που τώρα ονόμαζα η δουλειά μου, είδα τη Χιλή, το Κόσσοβο, την Αργεντινή, τη Νορβηγία. Ήταν σαν ένα ακόμα στάδιο στη μεταμόρφωσή μου, σαν αυτή η καινούργια ζωή να προστέθηκε σε κείνη του χωριού, σε κείνη της Αμιένης και σε κείνη του Παρισιού, ένα επιπλέον επίπεδο πραγματικότητας. Οι εφημερίδες και

τα κανάλια ολόκληρου του κόσμου μού ζήτησαν συνεντεύξεις, το όνειρο του μικρού αγοριού που είχα υπάρξει έγινε πραγματικότητα, θα ήθελα να μπορώ να ταξιδέψω πίσω στο χρόνο για να του πω πως όλα θα πήγαιναν καλά, πως δεν έπρεπε να φοβάται. Θα ήθελα να μπορώ να του πω ότι θα ερχόταν επιτέλους μια μέρα που κάποιοι θα το θεωρούσαν άξιο προσοχής, θα το καλούσαν να δώσει διαλέξεις σε μέρη που ακόμα δεν γνώριζε καν ότι υπάρχουν.

Έβγαλα χρήματα, μπόρεσα να αγοράσω ένα διαμέρισμα στο Παρίσι, όπως ακριβώς το είχα ονειρευτεί, ένα διαμέρισμα που θα με προστάτευε για πάντα από τον κίνδυνο να μείνω στο δρόμο. Με αυτά τα χρήματα μπόρεσα επίσης να ταξιδέψω, στην Αμερική, στη νοτιοανατολική Ασία, ανακάλυψα άλλους πολιτισμούς, διαφορετικούς από τον δικό μου.

Χάρη σε όλα αυτά άρχισα να αγαπώ ειλικρινά την τέχνη και τη λογοτεχνία, να μη γράφω μόνο για να σώσω τον εαυτό μου αλλά και για να προσπαθήσω να βοηθήσω τους άλλους, ακούγεται μάλλον κοινότοπο να λέω τέτοια πράγματα με αυτόν τον τρόπο, αλλά είναι αλήθεια, ήθελα να γράψω βιβλία που θα ήταν όπλα για τους άλλους. Είχα απομακρυνθεί για τα καλά από την παιδική μου ηλικία, από τον Εντύ Μπελγκέλ¹.

Μια μέρα, έφυγα (ξανά). Μετά τη δημοσίευση των βιβλίων μου, ένα απόγευμα έφυγα για τις Ηνωμένες Πολιτείες, δεν το είχα πει σε κανέναν. Έφτιαξα τη βαλίτσα μου κι έφυγα για εκεί επειδή ξαφνικά είχα σιχαθεί αυτή τη ζωή που είχε γίνει η ζωή μου, αυτή τη ζωή που είχα ονειρευτεί, τη ζωή των βιβλίων, περίμενα πως θα ένιωθα τόση ευτυχία με το να γίνω συγγραφέας και δεν τη βρήκα αυτή την ευτυχία, τα έβαζα με τη ζωή μου που με είχε προδώσει και μου είχε πει ψέματα, που δεν μου είχε δώσει όλα εκείνα για τα οποία με είχε κάνει να ελπίζω. Ζούσα σε μια άλλη ήπειρο, για μήνες ταξίδευα στις Ηνωμένες Πολιτείες, περιπλανιόμουν σε έρημες πόλεις- φαντάσματα, περπατούσα μόνος μου τις νύχτες σε πόλεις που δεν ήξερα και όπου κανείς δεν με γνώριζε, κοιμόμουν σε φτηνά ξενοδοχεία, τυχαία, και σκεφτόμουν: Όλα ξαναρχίζουν. Το χωριό, η Αμιένη, το Παρίσι, η Νέα Υόρκη, και τώρα το Νιου Μπέντφορντ στη Μασσαχουσέτη, όπου γιόρτασα μόνος μου τα είκοσι πέντε μου χρόνια χωρίς να ξέρω πώς θα έμοιαζε το μέλλον. Όπου όλα ήταν έτοιμα να ξαναρχίσουν, για άλλη μια φορά. Όπου έδωσα στον εαυτό μου ένα καινούργιο όνομα, καινούργια όνειρα σιωπής και εξαφάνισης, καινούργιες προσδοκίες, όπου το πιο ωραίο πράγμα για μένα ήταν να χάσω όλα όσα είχα προσπαθήσει τόσο πολύ να κατακτήσω στο Παρίσι. Λίγους μήνες αργότερα επέστρεψα στη Γαλλία, ήδη εξαντλημένος.

Είμαι καταδικασμένος να ελπίζω πάντα σε μια άλλη ζωή;

Γράφω επειδή πιστεύω πως μερικές φορές μετανιώνω, πως μερικές φορές μετανιώνω που έχω απομακρυνθεί από το παρελθόν, μερικές φορές δεν είμαι σίγουρος πως οι προσπάθειές μου χρησίμευσαν σε κάτι. Μερικές φορές σκέφτομαι πως όλος αυτός ο αγώνας ήταν μάταιος και πως φεύγοντας πάλεψα για μια ευτυχία που δεν απέκτησα ποτέ.

1. Εντύ Μπελγκέλ: είναι το όνομα του αφηγητή, στην αρχή της ζωής του, το οποίο άλλαξε ο ίδιος μεγαλώνοντας, σε μια προσπάθεια να αποκοπεί από το παρελθόν του.

ΘΕΜΑ Α

Στο **Κείμενο 1** παρουσιάζονται δύο διαφορετικές εκδοχές σχετικά με τις δυνατότητες ενός ανθρώπου, που βρίσκεται σε δεινή, σε δυσχερή θέση να εξελιχθεί επαγγελματικά, οικονομικά και κοινωνικά. Να τις παρουσιάσετε σε 60-70 λέξεις.

ΜΟΝΑΔΕΣ 20

ΘΕΜΑ Β

Ερώτηση 1

Να καταγράψετε δύο διαφορετικά μέσα πειθούς, στις τρεις πρώτες παραγράφους του **Κειμένου 1**, με τα οποία οι συγγραφείς προσπαθούν να επηρεάσουν συναισθηματικά τον αναγνώστη προβάλλοντας την άποψη ότι η ευτυχία επιτυγχάνεται με την προσωπική προσπάθεια. Στη συνέχεια να προσδιορίσετε δύο γλωσσικά χαρακτηριστικά που υποστηρίζουν αυτή την επιλογή τους.

ΜΟΝΑΔΕΣ 10

Ερώτηση 2

Να χαρακτηρίσετε τον παρακάτω συλλογισμό, από το **Κείμενο 1**, με βάση:

- τον αριθμό των προκείμενων προτάσεων
- το λογικό είδος των προκείμενων προτάσεων
- την πορεία που ακολουθεί ο νους όταν σκέπτεται

Αν έχεις ένα όνειρο, πρέπει να το προστατεύεις. Αν θέλεις κάτι, πήγαινε να το κατακτήσεις. Συνεπώς θα μπορείς έτσι να οδηγηθείς αναντίρρητα στην ευτυχία.

Τι επιδιώκει ο συντάκτης αξιοποιώντας το επιχείρημα;

ΜΟΝΑΔΕΣ 15

Ερώτηση 3

Ποια νοηματική σχέση αποδίδουν οι παρακάτω όροι συνοχής που εντοπίζονται στο **Κείμενο 1**;

ενώ έδινε ομιλίες (1η παράγραφος)

καθώς αμφότεροι δυσκολεύονται (2η παράγραφος)

Ο Γκάρντερ **όμως** (4η παράγραφος)

όπως και στον υπόλοιπο κόσμο (5η παράγραφο)

και **επομένως** η ευμάρεια και η κοινωνική κινητικότητα (5η παράγραφος)

ΜΟΝΑΔΕΣ 10

ΘΕΜΑ Γ

Να καταγράψετε, σε 150-200 λέξεις, την κλιμάκωση των συναισθημάτων του αφηγητή κατά τη διαδικασία αναζήτησης της προσωπικής του ευτυχίας στο **Κείμενο 2**. Να επιβεβαιώσετε την απάντησή σας με τρία (3) διαφορετικά εκφραστικά μέσα που εντοπίσατε.

ΜΟΝΑΔΕΣ 15

ΘΕΜΑ Δ

Στο **Κείμενο 1** αναφέρεται η άποψη «*Μην επιτρέψεις ποτέ σε κανέναν να σου πει ότι δεν μπορείς να κάνεις κάτι. Αν έχεις ένα όνειρο, πρέπει να το προστατεύεις. Αν θέλεις κάτι, πήγαινε να το κατακτήσεις. Συνεπώς θα μπορείς έτσι να οδηγηθείς αναντίρρητα στην ευτυχία. Τελεία και παύλα*»:

Σε εκδήλωση που οργανώνει το σχολείο σας με θέμα "Κίνητρα και πρότυπα στη ζωή των νέων" στην προφορική σας εισήγηση ως Πρόεδρος του Δεκαπενταμελούς Συμβουλίου :

- α. σχολιάζετε την παραπάνω θέση, λέγοντας αν συμφωνείτε ή διαφωνείτε με αυτή
- β. παρουσιάζετε τρεις συνθήκες οι οποίες για εσάς είναι σημαντικές, ώστε να είστε ευτυχισμένοι μελλοντικά.

Η προφορική σας εισήγηση να έχει έκταση 350-400 λέξεων.

ΜΟΝΑΔΕΣ 30